

Reisverslag Albanië

Maart, 2022

Stichting Mara Rotterdam

Introductie

In maart 2022 zijn wij met 4 Rotterdamse studenten, Maaïke de Boorder, Sebastiaan Vos, Tom van Burg en Saranda Borova, op projectreis gegaan naar Albanië. Gedurende onze hele reis hebben wij samengewerkt met een lokale Albanese stichting, Fundjavë Ndryshe. Voorafgaand aan onze reis hebben wij goed contact gehad met hun contactpersoon, en hebben wij voor beide partijen de verwachtingen doorgenomen. Zo wilden zij onder andere weten waar onze focus lag en waar we ons dus het meeste mee bezig wilden houden tijdens onze reis. Hierdoor zijn wij onze reis goed van start gegaan.

Dag 1: dinsdag 15 maart

Nadat wij na een dag vliegen op maandagmiddag in Tirana waren aangekomen, begonnen we vandaag echt aan de projectreis. We werden om 9 uur 's ochtends opgehaald door ons contactpersoon en tevens begeleider hier in Tirana van de Fundjavë Ndryshe Solidarity Center, Calvin.

Kalvin bracht ons naar het prachtige complex van de foundation aan de rand van Tirana. Het complex was pas net af na 2 jaar bouwen. De bouw van het complex is gefinancierd door donaties van verschillende partijen, waaronder een gift van de Amerikaanse overheid. Calvin wist ons te vertellen dat de locatie van het complex ooit een oude wapenfabriek voor tijdens het communisme was.

Op het complex staan nu meerdere gebouwen waaronder het kantoor van de mensen in dienst van de stichting, een medisch centrum, een school en een restaurant. Ze proberen dit complex zo in te richten dat het volledig zelfvoorzienend kan zijn voor Fundjavë. Zo draait het gehele complex op zonnepanelen, gaan de opbrengsten van het restaurant naar de stichting zelf, en halen ze hun water uit de bergen.

We begonnen de rondleiding met de opslagruimte waar alle goederen en eten worden opgeslagen en gedistribueerd. Vervolgens liet Calvin ons de lokalen zien en de bibliotheek, ook dit zag er goed verzorgd uit, er waren computers in het lokaal voor kijk- en luisteroefeningen en een smart bord.

Na een kijkje te hebben genomen in de bibliotheek, zijn we doorgegaan naar het medisch centrum. Hier hadden ze een apotheek en meerdere dokterskantoren ter beschikking waar families terecht kunnen bij een huisarts.

Het restaurant zag er geweldig uit met een mooi uitzicht op de bergen om het complex heen, er was erg ruim opgezet met een groot terras buiten. Helaas was het medisch centrum en het restaurant nog niet open voor de buitenwereld omdat Fundjavë Ndryshe nog wachten op toestemming van de overheid. Deze zouden ze in oktober 2021 al gekregen moeten hebben, echter is dit nog steeds niet gelukt.

De foundation werkt hard met verschillende partijen om families in nood te helpen door geheel Albanië. Dit gaat echter stroef door het tegenwerken van de overheid die niet het welzijn van de bevolking in acht nemen met beslissingen.

Aan het einde van de dag hebben we een deel van een Engels les mogen bijwonen. Momenteel is er 1 docent die 2 klasjes een uurtje les kan geven per dag. Echter zijn er veel meer kinderen die ook van deze Engels lessen gebruik zouden willen maken. Daarom hebben wij ervoor gekozen een salaris te betalen voor een extra docent en extra boeken aan te schaffen. Hierdoor krijgen 60 extra kinderen de kans om Engels les te volgen.

Dag 2: woensdag 16 maart

Vandaag werden we om 9 uur opgehaald door Calvin om vervolgens inkopen op de markt te gaan doen voor de voedselpakketten. In deze voedselpakketten zitten:

Vervolgens zijn we terug naar het opslag centrum van Fundjavë om daar de inkopen in dozen te verplaatsen. Toen zijn we op pad gegaan om de dozen af te leveren bij de families af te leveren in en rondom Tirana. We hebben vandaag 5 families bezocht.

De eerste familie die we bezochten leefde in een hutje van golfplaten omdat hun huis was ingestort door de aardbeving in 2019. Sindsdien heeft de provincie beloofd om de huizen in de regio opnieuw te bouwen, helaas hebben ze deze belofte nooit opgevolgd, hierdoor slapen meerder families al jaren in tentjes of zelfgebouwde krotten. De man van de familie was lichamelijk gehandicapt en kon niet werken, de moeder was net bevallen van een zoontje die nu 4 maanden oud was en ze hadden nog een dochter van 6 jaar. De voedselpakketten die we leveren voorzien de families voor 3 maanden aan voedsel.

De tweede familie die we bezochten huurde een huisje van de staat voor 30 euro per maand, terwijl ze geen inkomen hebben. Hun eigen huis was door de aardbeving ingestort en ze moesten hierdoor verhuizen. De familie bestond uit een alleenstaande moeder en een zoon van 12 die niet naar school kon door de verhuizing omdat het school jaar al was begonnen.

De derde familie die we bezochten was een tweekoppig gezin, een dochter die al haar hele leven voor haar gehandicapte moeder zorgde. Haar vader was overleden toen ze jong was en ze was enig kind. Ze kan niet werken omdat ze de hele dag voor haar moeder moet zorgen. Dankzij de hulp van Fundjavë kunnen ze overleven in deze barre omstandigheden in de stad.

De volgende familie bestond uit een vader, moeder en 3 kinderen. Een van de kinderen was verstandelijk gehandicapt, de staat verzorgd bijna geen enkele steun of toeverlaat in dit soort situaties. De vader is overdag opzoek naar plastic flessen en blikjes om geld te verdienen, de moeder moet voor de drie jonge kinderen zorgen. Door het leveren van voedselpakketten en andere (financiële) steun kan de familie overleven.

De laatste familie bestond uit een moeder met twee zoons, een van 2 jaar en 12 jaar. De moeder ging overdag werken, waardoor de oudste zoon op z'n broertje moet passen en niet naar school kan. Dit zorgt al voor een grote achterstand op zijn leeftijdsgenoten en een slechter toekomstbeeld.

Dag 3: donderdag 17 maart

Vandaag zijn we naar Durrës gegaan om wederom voedselpakketten af te leveren. Omdat we de dag ervoor veel kinderen hadden ontmoet en die gister niets konden geven qua kleding of speelgoed, besloten wij om op de markt bij ons appartement wat speelgoed te kopen voor de kinderen die we vandaag zouden zien. We kochten acht voetballen, acht bellenblazen en acht lolly's. Nadat wij vervolgens de normale inkopen hadden gedaan en deze op het Fundjavë center hebben verdeeld in dozen zijn we onderweg gegaan.

Het eerste voedselpakket hebben we afgeleverd bij een vrouw van 80 die ernstig ziek was en lichamelijk gehandicapt was. Doordat zij vroeger in een fabriek werkte miste zij ook haar wijsvingers. Ze had geen familie meer die voor haar kon zorgen en ze was helemaal alleen. Gelukkig had ze wel een klein appartementje gekregen van de overheid waar zij kan wonen. Ze was heel blij met al het voedsel.

Hierna reden we door naar een heel klein wijkje in Durrës. Er waren enorm veel kinderen aan het spelen in het straatje die tussen alle huisjes lag. Wat gelijk opviel was dat deze huisjes een stuk kleiner waren dan wij tot nu toe hadden gezien. Het eerste huis wat wij bezochten was een huis van ongeveer acht vierkante meter waar oma, moeder, dochter, zoon, vriendin van haar zoon inclusief baby met z'n allen op één slaapbank sliepen. Ze waren ontzettend blij met het voedsel. Toen wij eenmaal het speelgoed uit onze tas haalden merkten alle andere kinderen in de wijk dit ook meteen. We hebben alle voetballen en bellenblaas uit de tas gepakt en deze gegeven. Ze begonnen meteen met z'n alle te spelen en waren mega enthousiast.

Hierna hebben wij nog vier van dit soort kleine huisjes bezocht en hier voedselpakketten uitgedeeld. Iedereen was superblij dat we waren gekomen en bedankten ons meerdere malen. De condities waarin deze gezinnen leefden waren bizar slecht. Eén huis had niet eens een bed, moeder met haar vier kinderen sliepen op de grond in een huis zonder ramen van ongeveer zes vierkante meter. Het was erg schrikbarend om deze toestanden te zien. Mensen leefden in deze wijk van ongeveer 20 euro per maand. Het is natuurlijk onmogelijk om überhaupt eten van te kopen als je ook nog kinderen hebt.

Na alle voedselpakketten te hebben uitgedeeld hebben wij nog een uur gespeeld met de kinderen, ze waren allemaal super blij met de voetballen en wilden dan ook maar al te graag met ons voetballen of overgooien.

Nadat wij waren weggegaan uit de wijk, zijn we naar een vrouw gegaan die ook alleen woonde omdat haar man was overleden aan Covid. Haar kinderen werkten illegaal in andere landen, dus er was niemand meer die voor haar kon zorgen. Ook hier hebben wij een voedselpakket afgeleverd.

Tot slot zijn we naar twee mensen gegaan die wonen in een huis gebouwd door Fundjavë. Het was een wijk die bestond uit 24 woningen bij elkaar, waarin allemaal mensen wonen die door de aardbeving geen huis meer hadden en geen geld hadden voor een woning. Zij sliepen daarom in tenten, maar gelukkig heeft Fundjavë deze huisjes laten bouwen, waardoor zij hierin konden. Het waren keurige huisjes met een tuintje, grote woonkamer met keuken, een nette slaapkamer met kasten en een bed, en een schone badkamer. Ze waren heel blij met het eten dat wij kwamen brengen.

Dag 4: vrijdag 18 maart

Door de komst van onze Mara's uit Groningen en Amsterdam eerder dit jaar was er een begin gemaakt aan Engelse lessen vanuit Fundjavë voor de kinderen in de omgeving. Er wordt elke dag van de schoolweek twee keer een uur Engels lesgegeven aan twee groepen van in totaal 60 kinderen die na elke schooldag richting het Fundjavë centrum komen om Engels te leren. Een docent wordt ingehuurd door de stichting om deze kinderen de taal te leren. Engels is essentieel voor de kinderen omdat bijna geen enkel land op Kosovo na Albanees praat, het leren van de taal vergroot de toekomstkansen voor de kinderen. Binnen 6 maanden tijd promoveren te kinderen naar een A1 niveau (of van A1 naar A2 niveau), dit laat zien hoe effectief de lessen zijn. We hebben in overleg met Fundjavë daarom besloten om een extra Engels leraar in te huren om nog 60 extra kinderen te kunnen lesgeven.

We hebben onze een na laatste dag daarom besteed aan het kopen van schoolspullen en schoolboeken voor een nieuwe groep kinderen die de Engels lessen gaan volgen. Met de groep zijn we naar een grote kinderwinkel gedaan om hier een grote lading schriften, potloden, pennen en stiften te kopen. Vervolgens zijn we naar SID gereden om daar Engels boeken te kopen voor de kinderen. We hebben de 60 kinderen verdeeld in twee groepen, een gevorderde klas voor de oudere kinderen en een beginnersklas voor de jongere kinderen. We hebben toen voor beide groepen een bij hun niveau horende Engels boeken gekocht.

Terug bij het Fundjavë centrum hebben we alle schoolspullen verdeeld in 60 tasje en kwam de jonge groep kinderen binnen. Na ons te hebben voorgesteld hebben we Albanese, maar ook Engelse liedjes gezongen. Daarna hebben wij de tasje aan iedereen uitgedeeld en vertrokken de kinderen naar hun eerste Engels les.

Dag 5: zaterdag 19 maart

Door de drukte van de afgelopen week hadden we geen tijd meer om de laatste voedselpakketten langs te brengen. Echter moesten ze dit nog wel krijgen. Voordat wij naar het vliegveld werden gebracht zijn we daarom nog langs te supermarkt gegaan om de inhoud van de laatste pakketten aan de schaffen. Deze pakketten heeft Fundjavë Ndryshe voor ons rondgebracht.

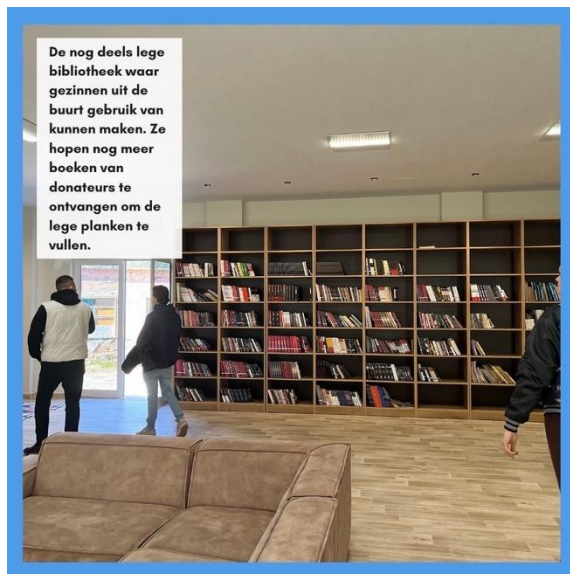
Slotwoord

De samenwerking met Fundjavë is precies verlopen zoals wij hadden gehoopt. Calvin heeft ons heel veel over de stichting verteld, maar ook over Albanië en de geschiedenis ervan. Zo kregen wij een duidelijk beeld waarom sommige mensen in bepaalde situaties verkeerden. Zo is er in Albanië nog veel corruptie waar de bevolking veel de dupe van is. Ook komen er regelmatig natuurrampen voor waardoor mensen hun woning kwijtraken. En dan hebben we het nog niet over de geschiedenis gehad die ook zeker een stempel heeft weten te drukken op de huidige situatie van het land. Wij hebben op zo veel mogelijk vlakken geprobeerd een steentje bij te dragen. Het stelde ons ook erg gerust dat Mara Groningen en Mara Utrecht enige maanden na ons ook naar Tirana zouden afreizen. Zo werden de projecten waar wij aan hadden geholpen ook in de toekomst nog gesteund.

Foto's dag 1:

Het magazijn waarin alle materialen en goederen worden opgeslagen. Deze worden verdeeld over de arme gezinnen die worden gesteund door Fundjavë. Denk hierbij aan eten, kleding, dekens, meubels, etc.

De nog deels lege bibliotheek waar gezinnen uit de buurt gebruik van kunnen maken. Ze hopen nog meer boeken van donateurs te ontvangen om de lege planken te vullen.

ALBANIË DAG 1 & 2

FUNDJAVË NDRYSHE,
TIRANA

Na hartelijk te zijn ontvangen door Kalvin van Fundjavë Ndryshe werden wij rondgeleid door de "thuisbasis" van de stichting. Op de foto is het klaslokaal te zien waar 60 kinderen dagelijks Engels les krijgen.

Na het medisch centrum, schoolje, hoofdkantoor, bibliotheek, magazijn en het restaurant (waarvan alle winst naar arme gezinnen gaat) te hebben gezien, sloten we de dag af met het bijwonen van een Engels les. Engels wordt in Albanië nauwelijks tot niet geleerd op school wat zorgt voor een enorme kloof tussen de Engels kennis van Albanese en de rest van Europa. Daarom besloot Fundjavë geïnteresseerde kinderen de kans te geven alsnog les te krijgen.

Het gezin had twee kinderen, een meisje van 7 en een baby. Omdat hun huis is verwoest door de aardbeving wonen zij nu drie jaar in een huis gemaakt van golfplaten.

Foto's dag 2:

ALBANIË DAG 3

FUNDJAVË NDRYSHE,
TIRANA

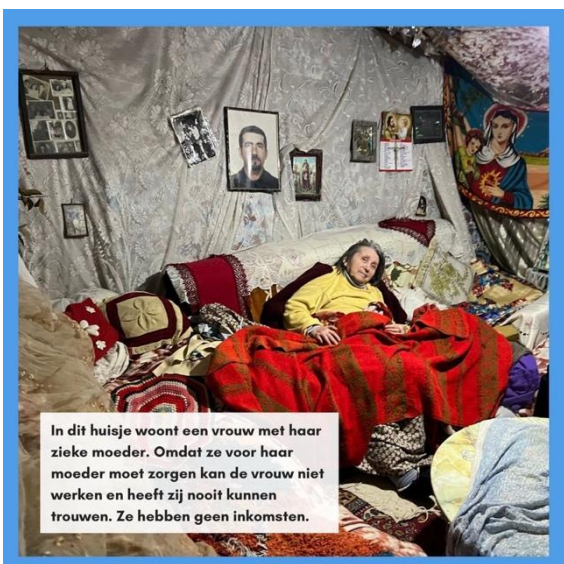
Nadat wij al het voedsel hadden gekocht en ingepakt hebben zijn we vertrokken naar de eerste familie. Zij wonen ver uit het centrum op een berg, waardoor hun dochter elke dag 1,5 uur naar school moet lopen.

Het volgende gezin leefde ook in een huis met alleen een woonkamer, waar moeder alleen met haar zoon woont. De vader had het gezin verlaten en de moeder kan niet werken, waardoor ze zonder inkomsten zitten.

Omdat we wisten dat we veel kinderen zouden zien die dag hadden we 's ochtends een zak voetballen en bellenblazen gekocht. Bij aankomst hebben we deze aan de kinderen uitgedeeld en meteen een potje met ze gevoetbald.

In dit huisje woont een vrouw met haar zieke moeder. Omdat ze voor haar moeder moet zorgen kan de vrouw niet werken en heeft zij nooit kunnen trouwen. Ze hebben geen inkomsten.

Omdat er geen geld is voor een fatsoenlijk huis, zien huizen er veelal zo uit en leven mensen in barre omstandigheden

Foto's dag 3:

ALBANIË DAG 4 - 1

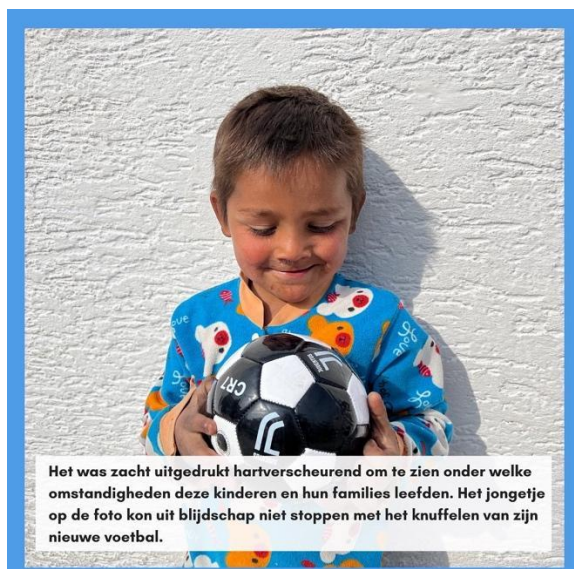
DURRËS

Deze mevrouw was ons eerste bezoek van de dag. 6 maanden geleden heeft zij helaas haar man verloren. Doordat ze geen kinderen heeft staat ze er helemaal alleen voor. In haar eentje kan zij ruim een half jaar met ons voedselpakket door.

Dit gezin woont met zijn zessen, waarvan een baby van 4 maanden, in dit kleine (woon)kamertje. Zij hadden nog het "geluk" dat de vader en zoon konden werken waardoor zij nog enige vorm van inkomsten hadden.

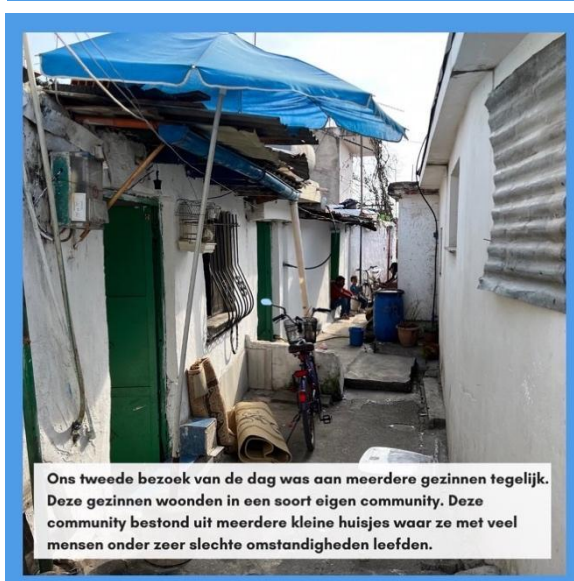

Het was zacht uitgedrukt hartverscheurend om te zien onder welke omstandigheden deze kinderen en hun families leefden. Het jongetje op de foto kon uit blijdschap niet stoppen met het knuffelen van zijn nieuwe voetbal.

ALBANIË DAG 4 - 2

DURRËS

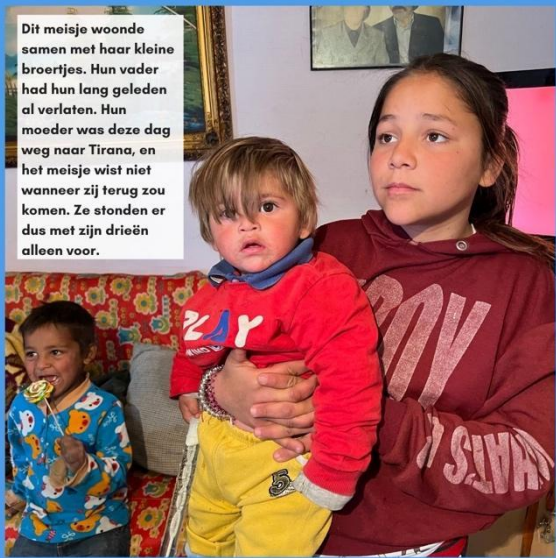

Ons tweede bezoek van de dag was aan meerdere gezinnen tegelijk. Deze gezinnen woonden in een soort eigen community. Deze community bestond uit meerdere kleine huisjes waar ze met veel mensen onder zeer slechte omstandigheden leefden.

Deze vrouw woonde samen met haar 2 kinderen. Haar man had hun verlaten, waardoor zij de zorg voor haar kinderen volledig op zich moest nemen. Haar oudste zoon had een aandoening waardoor zijn haar in plukken uitviel. Doordat ze geen inkomen heeft, heeft ze ook geen geld om medicijnen voor hem te kopen.

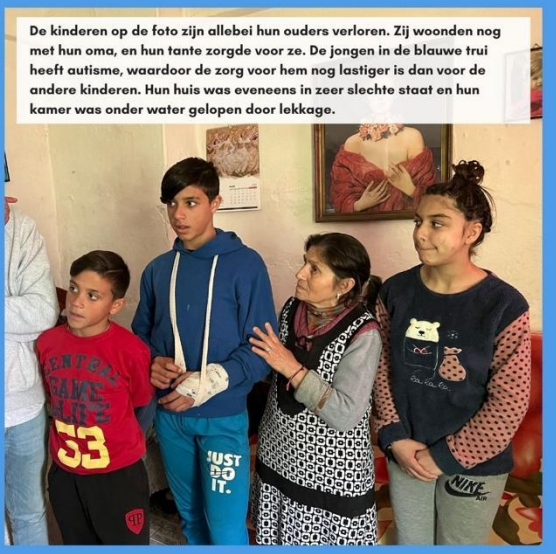
Dit meisje woonde samen met haar kleine broertjes. Hun vader had hun lang geleden al verlaten. Hun moeder was deze dag weg naar Tirana, en het meisje wist niet wanneer zij terug zou komen. Ze stonden er dus met zijn drieën alleen voor.

Op de foto is de gehele woning van een gezin van 6 personen te zien. Overdag stapelen ze de tapijten en dekens achterin op zodat er nog enige loopruimte is. Het gezin heeft geen wc en douche en waren er in vergelijking met de andere gezinnen in het dorpje dus het slechtst aan toe.

De kinderen op de foto zijn allebei hun ouders verloren. Zij woonden nog met hun oma, en hun tante zorgde voor ze. De jongen in de blauwe trui heeft autisme, waardoor de zorg voor hem nog lastiger is dan voor de andere kinderen. Hun huis was eveneens in zeer slechte staat en hun kamer was onder water gelopen door lekkage.

Deze man en vrouw woonden voorheen in een hutje in de bergen. Dit hutje is tijdens de aardbeving in 2019 ingestort, waardoor zij dakloos waren. Dankzij een project van Fundjavë Ndryshe kregen zij de kans om in een nieuw gebouwd en ingericht huisje te komen wonen. Het huis staat volledig op hun naam. Toch hebben zij ervoor gekozen in hun testament aan te geven dat het huisje na hun overlijden terug naar Fundjavë Ndryshe gaat zodat er een ander hulpbehoevend gezin kan komen wonen.

Foto's dag 5 & 6:

